

HAVA PINHAS COHEN*

Nő

Mindig megtisztulhatsz tőlem
 Én pedig órákig hordhatom magvadat
 Senkinek sem tűnik ez föl mikor az utcán sétálok.
 Eltűnhetsz a föld színéről az utolsó háborúban
 Én pedig hordozom gyermeked évekig
 Nélküled. Talán ez ama makacsság oka melynek révén
 A családnév a te nevedet hordozza. De mit hordoz belőlem.
 Belőlem az emlék marad és mindazok a pillantások melyeket
 Életem során begyűjtöttem formázzák majd lányunk nyakán a gyöngyfűzért.

Henry Moore

Egyszer csak nem testek többé, hanem üregek.
 Mikor a testek egymáshoz érnek, és verejtékük illan,
 mikor összekuszálódik a fekete haj
 és másik haj, mikor ujjbegyek mélyednek
 ráncokba, ősi áramlatok öntik el akkor
 eme üregeket, testem súlya lehúz
 a földre kutyapózba, és ekkor ismer rám
 Henry Moore. Smink nélkül. Ártatlanság,
 a gazdagok luxusa. Tapasztalat, attitűd kérdése.
 Ez valódi vigaszunk.

LENGYEL ZOLTÁN fordításai

* *Hava Pinhas-Cohen* (1955, Tel Aviv) izraeli költő, tanár, kritikus, fordító és újságíró. Izraelben született bolgár származású szülők gyermekeként. Héber irodalmat és művészettörténetet tanult a jeruzsálemi Héber Egyetemen. Tanított gimnáziumokban, főiskolán és egyetemeken is. Tanítási gyakorlata során különleges módszert fejlesztett ki, melyben integrálja a szépirodalmat, a Bibliát, a vizuális művészeteket és a filmet. Számos költészeti díj birtokosa.